

saa besvare det ærede Medlems Spørgsmaal derhen, at Foranstaltninger, der forringer Paalideligheden og Troværdigheden af det Talmateriale, hele Avlen bygger paa, bør man stille sig meget betænkelig overfor. I øvrigt tror jeg, at specielle Husmandskontrollforeninger, der for at faa et nogenlunde antageligt Koantal maa sprede sig over et stort Omraade, altid vil blive forholdsvis upraktiske og kostbare, alt for dyre for de paagældende Husmænd. Det ideale vil være, at man indenfor et snævert Omraade, een eller to Landsbyer, medtager alle, at baade smaa og store, Gaardmænd og Husmænd, gaar sammen i en Forening. Det er den rigtige Fremgangsmaade, og det er ogsaa den, som man her i Tinget er enig om bør fremmes. Derimod er der neppe fuld Enighed om, hvilken Vej man skal gaa. Jeg tilstaar, at jeg anser den Bestemmelse, som er indsat i det andet høje Ting, om, at Kontrollforeningerne skal aabnes hvert tredje Aar for Tilgang af nye Medlemmer, hvis det er muligt at optage flere, og at det skal undersøges, om det er muligt, for ret unyttig, maaske ogsaa for skadelig. Enhver, der er kendt med disse Forhold, vil vide, at der Landet over, baade paa Øerne og i Jylland, foregaar et Reguleringsarbejde indenfor Kontrollforeningerne, som alle deltager i med god Villie, hvorved man slaar en Forening i Stykker og laver f. Eks. to smaa af den, saaledes at Landbrugere, der hidtil ikke har været med, kan komme med, hvorved man arronderer, skærer Udløbere fra og lægger hen til en anden Forening og derved ad Frivillighedens Vej de fleste Steder tilvejebringer en fornuftig Ordning. Der er altid Fare ved, at Lovgivningsmagten kommer med Fingeren og befaler: Nu skal det være saadan og saadan. Det fremmer ikke altid de frivillige Bestræbelser, og saadanne er godt i Gang Landet over. Det er mit Haab, at denne Bestemmelse, som man fra en vis Side har lagt særlig Vægt paa, ikke vil gøre Skade. Mere forlanger jeg ikke. Skulde det vise sig, at den gør Skade, vil jeg haabe, at man, naar dette er konstateret, vil være med til at fjerne den igen. Eller hvis man tror, man kan finde en heldigere Form, hvad jeg ikke anser for udelukket, er det selvfølgelig ogsaa et af de Spørgsmaal, som kan overvejes nærmere i Udvalget.

Overfor det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen), der kom ind paa en Række Betragtninger vedrørende Hestavlén, skal jeg sige, at det kan godt frem-

holdes, at det i Øjeblikket er urentabelt at opdrætte Heste til Eksport. Jeg tror gerne, at den Eksportpris, som kan opnaas for Heste, betyder direkte Tab for hver Hest, der eksporteres, naar de Opdrætningsomstændigheder, som har været raadende under den paagældende Hests Opvækst, tages i Betragtning. Men vi har aldrig i den Forstand opdrættet Heste til Eksport. Det store Antal af opdrættede Heste anvendes her i Landet. Jeg tror ikke, det gaar an at give Statstilskud, efter som Eksporten betaler sig godt eller daarlige, efter som Priserne det ene Aar er høje, det andet lave; det vilde blive nogle underlige Statstilskud, vi kom til at give i Fremtiden, hvis de saadan skulde sættes op og ned, efter som Priserne paa Eksportheste stiller sig. Men hvis det ærede Medlem mener, at det er Luksus at opdrætte Heste, og hvis alle Landmænd vil følge det ærede Medlems Raad og helt holde op med at opdrætte Heste, vil vi i Løbet af meget faa Aar komme ind i mærkelige Tilstande. Saa kan det ærede Medlem glæde sig over, at Jorden er dyrket saa og saa godt, men vi faar ingen til at trække Ploven, og der vil ske en mærkelig Tilbagegang, hvis vi ikke aabner for en større Import af Heste. Hvis der er ret mange, der følger det ærede Medlems Raad og helt holder op med at opdrætte Heste — og Statistikken viser, at der er mange, der har fulgt det Raad —, kan det godt blive til en god Forretning for de faa, der ikke følger Raadet; for Heste skal vi have. Man maa ikke glemme, at Hovedformaalet for Opdræt af Heste — deri er det ærede Medlem sikkert ogsaa enig med mig — jo har været at opdrætte de Heste, Landbruget selv skulde bruge.

Endelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om den Landbrugskrise, som det store Antal af Landmænd føler saa haardt i Øjeblikket, udtale, at Regeringen har sin fulde Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Vi ønsker først og fremmest gennem Lovforslag som det her foreliggende og andre Lovforslag af endnu større økonomisk Betydning at skabe Mulighed for at lette de alt for tunge offentlige Byrder, der hviler paa Landbruget. Men hvad der kan gøres for at mildne Krisen — at afskaffe Landmændenes Gæld tror jeg ikke, Regeringen formaar; og hvis den prøvede paa at gøre det, tror jeg heller ikke, den gjorde noget rigtigt —, men hvad der kan gøres for, som det ærede Medlem sagde, at mildne Krisen, det føler jeg mig overbevist om,